

аспра. беше зло за чоудо големо. едно таѓниќ. за три гроша, јака соль петъ пари. јака вино . д. пари. јака ракита л. пари. та се тави брашно ја земи. та се чини берикетъ. мошне. јака лепъ. за една аспра јака вино за аспра. та пакъ се тавица глухци (=мишки) много и злий. та беше страхотна. за чоудо не можеше човекъ да спие ноће. в лето Ѓемад (7249—1741). Срв. Цонев, Опис II, 29.

10. — Радовишъ. Родно място на българския светецъ Анастасъ, пострадалъ отъ турцитъ за християнската си вѣра на 29 августъ 1794 въ Солунъ, гдето билъ мѫченъ и гдето се поминаль. Неговиятъ животъ и мѫчение сѫ описаны на гръцки. Нѣмамъ на ржка гръцкия оригиналъ, та ще приведа само два реда за мѫченника по руския преводъ (Христіанскіе мученики пострадавши на Востокѣ. Съ новогреческаго языка перевель свещенникъ Петръ Соловьевъ. Слб. 1862):

„Св. Мученикъ Анастасій по болгарски Спасъ родился въ струмицкой епархіи (древний Тиверіополь), въ селеніи Радовичахъ . . . пострадалъ въ 1794 г., 29-го августа, въ Салоникахъ“, стр. 240. Въ синаксара на гръцкия писатель Никодимъ Светогорецъ, който е билъ съвременникъ на мѫченника, подъ 8 августъ, изрично се бележи за нашия светецъ, че е българинъ: „Светиятъ новомѫченникъ Анастасий българинъ, който билъ мѫченъ въ Солунъ презъ 1794 г. . . .“ (*ὅ γιος νεομάρτυς Ἀναστάσιος δὲ ἐν Θεσσαλονίκη μαρτυρήσας ἐν ἔτει αψίδῃ . . . Νικόδημος Ἀγιορείτης Συναξαριστής. Ἔν Βενετίᾳ 1819*). Сѫщиятъ Никодимъ е описалъ живота на Анастасия въ *Nέου μαρτυρολόγιον*. *Βενετίᾳ* 1799.

11. — Монастиръ Св. Богородица въ с. Конче, Радовишко. Тамъ е прекарала въ XV в. последнитѣ години отъ живота си дъщерята на Георгия Бранковичъ, Катакузина: *ѹ Конче, выше Струмица* (Šafařík, Památky, 64). На една надгробна плоча въ монастира стои надпись отъ XIV в.: *Никола Становикъ великъ воинъ писторъ* (Г. Петровъ, Материалы за изучванието на Македония, 669).

12. — С. Робово, Струмишко. Бележки въ печатанъ апостолъ, отъ време на гръцко-българската църковна разпра. Книгата се пази въ Етнографския музей въ София: